

Gplanet Prime

12/11/2015

תמונה פנורמית איזורית: האם ההפצצות הרוסיות והאמריקניות בולמות את התקדמות ארגון "המדינה האסלאמית"? כיצד נראתה השתלטות הארגון על העיר הסורית מהין, ולמה דווקא שם? מהי הטקטיקה הסינית של החרגול על העלה ואיך היא מופעלת כאן? ואיך נראה דאעש בסיני? לחברי מועדון ג'יפלאנט פריים.

✦ "טקטיקת החרגול על העלה": תמונת מצב מעודכנת בהתקדמות דאעש

מאת ד"ר גיא בכור

היכולת להתמזג בתוך הסביבה היא אחת מצורות ההונאה הצבאית המבטיות ביותר, שכן למנוע מן האויבים שלך לראות אותך עד שכבר מאוחר מידי, זו דרך הרסנית לשלוט באופן החשיבה שלהם.

בזמנים מודרניים היו אלה צבאות אסייתיים, שהוכיחו מיומנות מיוחדת באמנות הזו. למשל, בקרבות גוודלקנר ואיו ג'ימה במלחמת העולם השניה, חיילים אמריקנים נדהמו מיכולת אויביהם היפנים להתמזג עם סוגי שטח שונים בזירה הפאסיפית. הם עשו זאת בתפירת עשבים, עלים וזרדים למדים ולקסדות שלהם, תוך שהם התמזגו עם היער. אך היער הזה התקדם בצורה הדרגתית, מבלי שיבחינו בו, עד שזה היה כבר מאוחר מידי. החיילים האמריקנים לא יכלו לזהות גם את קני הרובים, משום שאלה הוסתרו בסדקים שבסלע, או הוסתרו בהסוואה הניתנת להסרה.

גם הצפון קוריאנים הדהימו עם שיטות ההסוואה שלהם, וחיזקו את היכולת הזו במערכת תעלות וחדרים תת קרקעיים, שאפשרו ללוחמים שלהם לצוץ לפתע, לכאורה בכל מקום ומשום מקום.

בסוג אחר של הסוואה הם היו יכולים להתערבב בתוך אוכלוסיה האזרחית. ככלל, זה תמיד טוב להיות מסוגל להתערבב עם הנוף החברתי, למנוע תשומת לבך לעצמך, אלא אם כן אתה מעוניין בכך. כשאתה הולך ומתנהג כמו האחרים, מחקה את שיטת החשיבה שלהם, כשאתה נבלע בהמון, אחרים יתקשו מאוד לקרוא את דרך ההתנהגות שלך, כשההטמעות מאפשרת מרחב תנועה ומחשבה.

הסינים, שלוחם שלהם אנו רואים בתמונה כאן, על גבול פקיסטן, נלחם בהסוואה בטרוריסטים אסלאמיים, כינו את הטקטיקה הזו: "חרגול על עלה".

כמו שקשה להבחין בחרגול ירוק היושב על עלה ירוק, אם תנסה לפגוע בו, תיפגע גם בעלה, ואתה כחקלאי לא רוצה את זה. זה גם קשה בגלל אלסטיות העלה. ואז מקפץ החרגול לעלה אחר, ושוב, מתמזג איתו. השיח כולו הוא חצר המשחקים שלו. ויש סימביוזה בין החרגול לעלה: העלה מעניק הגנה כפולה לחרגול – גם הסוואת טשטוש, וגם לא רוצים לפגוע בעלה, וכך חסים על חיי החרגול. ומה מעניק החרגול לצמח? הצמח צריך אותו להפריה.

1 האסלאם לאורך כל שנותיו, מאז המאה השביעית, היה דת אקלקטית: כלומר להיכן שהוא הגיע הוא ידע להתאים את עצמו לסביבה האנושית, למנהגים ולמסורות שלה. כך הוא הקל את קבלתו, אפילו אם היא הייתה בכפייה, וזה חלק מסוד הפופולאריות שלו. הוא לא נלחם בסביבה החברתית, אלא הכיל אותה. הפרסים המשיכו לדבר פרסית, הטורקים טורקית, האפריקאים המשיכו לקיים מילת נשים, ובמזרח התיכון, גם לאחר האסלאם, המשיכו לקיים את טכסי הזאר (כלומר סוג של גירוש שדים, שקדם לאסלאם).

וזו גם טקטיקת החרגול והעלה של ארגון "המדינה האסלאמית": בהתמזגות שלו בחברות הסוניות בכל מקום לא הוא מביא את המדינה האסלאמית אליהן – אלא הוא מוציא אותה מהן. לא מלמעלה אלא מלמטה, כלומר הוא נותן לאותן חברות יכולת לרצות אותו, ואת העולם המקודש הסוני שהוא מביא איתו. אפילו השם שלו הוא סוג של הטמעות: המדינה האסלאמית.

כמו החרגול המקפץ מעלה לעלה, כך הטמעות בסוריה מסייעת לזו שבעיראק, ואלה מסייעות ללוב, לסיני, לעזה, לתימן, וחוזר חלילה.

זו הסיבה מדוע הארגון הזה כל כך פופולארי, וקצב ההתפשטות שלו מהיר: הוא מציג את עצמו לא כמי ששובה את החברות האלה, אלא כמי שמציל אותן. ממי? מהצלבים, כלומר האמריקנים, האירופים והרוסים, ומהספאונים, כלומר הכופרים השיעים, הרוצים בהשמדת הסונים. לא הם עושים טובה לארגון, אלא הוא עושה טובה להם, לסונים. המצג שלו הוא שאלמלא הוא, הם היו מושמדים.

ולכן הארגון הזה שונה מאלקאעדה או מארגונים ג'יהאדיסטים מקומיים, וזאת ביכולת ההתאמה שלו את עצמו לכל קרקע חברתית באיזור, בין אם זו בסוריה או בתימן, בלוב או בעיראק ובסיני. ומכאן רמת מסוכנותו. **ככל שהוא מחלחל יותר בקרב האוכלוסייה הסונית (85% מן העולם המוסלמי), כך הוא מסוכן יותר.**

הוא המצב הטבעי, הנכון, המקורי. כך הארגון מציג את עצמו.

2 השבטים הסונים: דאעש מציג את עצמו כאופציה הסונית היחידה, כגאולה, לא רק כנקמה, משום שעל פי תפיסתו אין מנהיגויות סוניות אחרות, ואם ישנן כאלה, כמו בירדן או במצרים, הרי שאלה יקרסו או שהוא יגרום להן לקרוס.

מה הנוסחה? הארגון מביא להתמזגות בשטח; ההתמזגות נשענת על העדה הסונית; וזו נשענת על השבטים הסוניים. ובסדר חוזר: השבטים חווים נאמנות לעדה; העדה למנגנון ההתמזגות; וזו לארגון.

ולכן רבים כל כך סבורים שהוא הדבר הטוב ביותר שקרה להם, משום שהוא מציל אותם מחיסול מוחלט-לכאורה. ההפצצות האמריקנית-רוסיות-בריטיות רק מעצמות את תפיסת החוסה ונותן החסות שמציג דאעש, בבחינת הכוח היחיד שמשיב מלחמה נחושה למסע הצלב החדש.

כמו שרוסיה צריכה את דאעש, כדי להצדיק את ההפצצות שלה; דאעש צריך את רוסיה כדי להצדיק את ההפצצות שלו.

זו הסיבה מדוע כאשר כובש דאעש איזור, הוא נועד מייד על מנהיגי השבטים של אותו איזור, בעיקר בעיראק ובסוריה, דורש הבעת אמונים לשלטונו, ובדרך כלל הוא גם מקבל. אז עורכים לו ראשי השבטים טכס "בייעה", כלומר "שבועת אמונים", והחלחול מתרחש.

כך הוא נטמע באוכלוסייה, בסביבה החברתית, ומטמיע אותה בתוכו. ראשי השבטים מתחייבים בפניו לספק לו לוחמים מן השבט, וכל סיוע ל"מדינה האסלאמית" בה הם כבר יהיו חברים. כך נהג דאעש בצפון סוריה, בדיר

א-זור ובתדמור וכן בקרב השבטים של דרום סוריה. זה אומר שדאעש עושה את השימוש הטוב ביותר בשבטיות, שלא כל אחד מחוץ לסוריה מכיר אותה. "מי עוד מסוגל להגן עליכם?" שואל הארגון את השבטים הסונים, במידה מסוימת של צדק.

לא רק זאת, יש כבר מקרים של נישואין בין בכירים לדאעש לבנות שבטים, מתוך כוונה למזג את הארגון בשבט, ולמזג את השבט בארגון.

ברעננה לא נשארו מקומות, ובתל אביב נשארו כמה אחרונים: המזרח התיכון, בהרצאות מיוחדות של ד"ר גיא בכור - ניתן להירשם עכשיו, קורסים חדשים - בתל אביב וברעננה

3 דאעש מסווה את עצמו לתוך הסביבה אליה הוא מגיע, בשיטה נוספות: **הסוואה בתוך ההיסטוריה**. כמו אדם ששותל את עצמו בתוך תמונה היסטורית, כך דאעש שתל את עצמו במאה השביעית, בזמנו של הנביא מוחמד. העבר הפך למציאות בה הוא חי, והמציאות שלו חוזרת אך ורק אל העבר. המסר הוא לכל מוסלמי, במיוחד לצעירים: תחושת הערך העצמי נשללה מכם על ידי הכיבוש המערבי, ולכן הציווי האלוהי הוא להצטרף לארגון האלים הזה, ולנקום במי שגרם לאסלאם סבל כה רבה, זה 1000 שנים. וכך התחברה המאה עשרים ואחת עם המאה השביעית, כאילו לא קרה דבר ביניהן.

הוא מותג של המאה העשרים ואחת ושל המאה השביעית גם יחד. גם אז היתה "מדינה אסלאמית", וגם אז כבש האסלאם בכוח החרב את האיזור כולו. **החיים כשידור חוזר של תוכנית מוצלחת, ומי לא אוהב שידורים חוזרים מוצלחים?**

**אמנות ההסוואה: בהעמדת פנים שאתה חלש מכפי שאתה, תוכל
למשוך את האויב להתקפה אבודה מראש;**

**ובעמדת פנים שאתה חזק מכפי שאתה, למשל באמצעות צעד פזיז
ונועז, תוכל להרתיע את האויב מלתקוף אותך.**

תמונה: אימג'בנק Getty Images

4 ולכן הארגון הזה יתקיים גם אם הוא יפסיד את הטריטוריה שלו בצפון עיראק וסוריה, למרות שזה כלל לא נראה באופק. יתקיים משום שהוא חלק מן הסביבה האנושית של המקום, אפילו אם יאבד את הריבונות. הוא לא זר, כפי שהאמריקנים מנסים להציג אותו. זה אומר שגם אם ראקה, בירת דאעש בסוריה, למשל, תיכבש, דאעש ימשיך לחיות במארבים, כמחתרות אלימות ושל טרור אכזרי של מתאבדים.

הנקמה תהיה אז אדירה.

5 חודש ויותר אחרי שהחלה רוסיה בהפצצות קשות בתוך סוריה, עם מאות הרוגים; מעל לשנה מאז הורה אובמה להפציץ את דאעש בסוריה, מה תמונת המצב עכשיו?

דאעש רק ממשיך ומתקדם בכל החזיתות: איזור חומס והעיירות הסמוכות אליה; איזור תדמור ודיר א-זור במדבר המזרחי; ושכונות של דמשק. אין שבוע שבו אין התקדמות של הארגון הזה, שלא נתקל בהתנגדות של התושבים הסונים שעוד נשארו בסוריה, ולמרות הפצצות של חיל האוויר הסורי.

איך זה יתכן? משום שעיקר ההפצצות של חיל האוויר הרוסי, אם לא כולן, מופנות כנגד מתנגדי אסד מן "המורדים", ולא נגד דאעש. וכך גם ההפצצות של מטוסי בשאר. במקביל הסיוע הטורקי החשאי לדאעש נמשך, והארגון ממשיך למכור נפט לטורקיה של ארדואן עם צינורות מיוחדים שסלל. כך שותפה טורקיה בקואליציה נגד דאעש, אך היא עדיין מסייעת לו כספית ובחופש התנועה ממנו ואליו. מדהים שהאמריקנים אינם מבחינים שארדואן מוליך אותם שולל, ואולי הם לא רוצים לדעת.

התמזגות א': זינוק מתוך אוכלוסיה סונית אוהדת: ב- 1 בנובמבר 2015 השתלט דאעש על העיר החשובה מֶהֵין במחוז חומס, וזו השתלטות אסטרטגית. מדוע? ראשית, בעיר הזו מצויה כמות עצומה של תחמושת השייכת למשטר בשאר, ואכן בשעות אלה מעביר דאעש את התחמושת למאחזים שלו. שנית, העיר קרובה לכביש אם-5, המחבר בין דמשק לערי הצפון; שלישית, העיר קרובה להרי הקלמון, ולכוחות של דאעש הנצורים שם. בכוננת הארגון להגיע אליהם ולחבור אליהם, לקראת אפשרות של פריצה ללבנון; ולבסוף, העיר שוכנת ליד שדה התעופה הצבאי א-שעיראת, שיכול להיות מטרה עתידית של הארגון.

ההשתלטות הזו מעידה עד כמה לא מעוניין פוטין לפגוע בדאעש, הנהנה לכן מן ההפקר.

6 ומה תמונת המצב בעיראק? דומה לזו של סוריה, כלומר דאעש פעיל, ברמה של כיבוש כפרים או החדרת מכוניות תופת לאיזורי המשטר השיעי של בגדאד. הוא עודנו שולט שליטה מבוצרת בצפון עיראק, הוא מחוז מוסול, ובמערב עיראק הוא מחוז אלאנבאר. מעניין לציין שמשאיות ירדניות ענקיות מעבירות כל לילה סחורות ירדניות לנמל חיפה ומשם לאירופה. המשאיות האלה מגיעות בחלקן מעיראק, והן עוברות במחסומים של דאעש בגבול של עיראק עם ירדן (ולכן משלמות דמי מעבר לדאעש), תוך שהארגון יודע שהיעד שלהן הוא ישראל. באופן מוזר זה כבר סוג של ניהול והתקבעות.

הצבא האמריקני מאבד שליטה ומגע עם הצבא העיראקי, שהוא עצמו הקים, והצבא הזה לא מעוניין להילחם בדאעש; זה מסוכן מידי בשבילו. ולכן, למרות הבטחות קרי ואחרים, ממלכת דאעש רק מתבצרת, מתחפרת, נטמעת, ומחכה לבאות.

בעיראק דאעש כבר מזוהה עם האוכלוסיה הסונית, באין מנהיגות סונית אחרת. תהליך ההתמזגות העדתי והשבטי כאן הוא מובהק.

7 בסיני ממשיך דאעש לכבוש שטחים ואת חיבת הבדואים, שנוקמים דרכו במשטר המצרי, השנוא עליהם. הסבירות שהמטוס הרוסי ש"התפוצץ באויר" מעל שמי צפון סיני קשור לפעילות דאעש היא גבוהה. כנראה שלא באמצעות טיל, אלא מטען חבלה שהוכנס לגוף המטוס בידי פעילים אל הארגון. נמל התעופה של שארם

א-שייח הוא פרוץ, ולארגון המוטמע באוכלוסיה קל יחסית להחדיר מזוודות תופת לתוך מטוסים, במיוחד רוסיים כנקמה.

הצבא המצרי מסתפק בהגנת בסיסיו והדרכים הראשיות, כך שהמדבר הזה הופך לבלתי ניתן לשליטה מבחינת הריבון המצרי, שכבר אינו ריבון שם כל כך. דאעש מאיים על מצרים משני כיוונים עיקריים: מסיני ועזה; ומלוב, שם שולט דאעש וארגונים ג'יהאדיסטיים אחרים, בעיקר במזרח המדינה, בקירנאיקה שעל הגבול המצרי. למרות הכחשותיו, הצבא המצרי איבד את יכולת השליטה על דאעש, ובכלל, אין להאמין למילה אחת של הצבא המצרי, הבורח מתוך רפלקס לשקר. כך אין להאמין גם לצבא העיראקי או לזה של בשאר. הם כולם בורחים למחוזות האשליה, לנוכח חוסר האונים שלהם.

ההתמזגות שלהם היא עם שקרים; של הארגון עם המציאות.

2 ISIS suicide Bombings in Sinai, Egypt

התמזגות ב', מתוך השבטים הבדואים האוהדים: הוא חבר אל שבטי הבדואים בסיני (כחצי מליון), ואלה חברו אליו. הוא רתם לשירותו את המרירות רבת השנים שלהם ככוח מניע. כאן בסרטון רואים באיזו קלות, כמעט בחיך, מאבדים פעילי הארגון את חייהם במדבר, סיני. כיצד הם תוקפים עם מכוניות הטויוטה שלהם, כאילו לא קיים שם כלל הצבא המצרי.

הבדואים מומחים בהתמזגות עם המדבר. בסוריה השבטים מומחים בהתמזגות עם ההרים. יש לכך חשיבות צבאית עליונה.

8 ואכן, ראינו כבר במאמר מפורט קודם כיצד הארגון ממשיך להתבסס בלוב, על סיפה של אירופה. בוודאי אתם זוכרים כיצד הזהיר הארגון, וייחסנו חשיבות גדולה להתבטאות הזו, שבכוונתנו להציף את אירופה במוסלמים מהגרים, והוא דיבר אז על חצי מליון. אך מה שקרה שהמספר חצה מזמן את המליון, בעיקר דרך טורקיה ולוב. לוב, שערי חוף שלה נשלטות בידי דאעש, משמשת מקפצה לאירופה, להחדרת תאים, פעילים וחומרי קשר ותעמולה. הפליטות הזו משמשת כר הטמעות מצוין לארגון, בדרכו למחוזות צפוניים חדשים.

למרות דיבורים אירופיים על לחימה בארגון, או במברחי אדם, בפועל אירופה מבוהלת, ואינה מסוגלת לשום פעולה רצינית. היא יודעת שאם תפגע במוסלמים, היא תבעיר את הרחובות שלה בהפגנות של מוסלמים. בשל האימה מבפנים, אירופה משותקת וכבר אינה מסוגלת לקבל החלטות רציונאליות. הטרור ניצח כבר את האיחוד האירופי, והרי משמעותו של הטרור היא החרדה; הקפאת יכולת קבלת ההחלטות.

התמזגות ג': מתוך האוכלוסיה הסונית הנואשת: זה שנה מנסה צבא עיראק השיעי בסיוע מיליצית "ההתקהלות העממית" ("אלחשד אלשעבי") השיעית לכבוש מחדש את עיר התעשיות הפטרוכימיות לשעבר בייג'י, צפונית לבגדאד, ללא הצלחה. ההתקפות השיעיות האלה רק מאשרות, לכאורה, את טענת דאעש, שיש כאן מזימה שיעית לחסל את כן הסונים.

התקפות השיעים הן דלק הלגיטימציה לארגון; הן ההתמזגות שלו עם טענות מסע הצלב שלו.

9 במזרח ירושלים, בעיקר בשועפט, וכמובן ברחבי יהודה ושומרון, **דאעש מעצים את השפעתו**, על בסיס המימסד של "מפלגת השחרור" (חיזב א-תחריר), ומחכה ליום פקודה. נוח לו שהרשות מתנגחת עם ישראל, זו מתנגחת עם חמאס וחוזר חלילה. ההתנגחויות של יותר הקבוצות הקיימות הן זירת ההטמעות שלו. הוא חי מן היריבויות האלה, מתוך תקווה שהן ימוטטו את הקבוצות השונות.

בואקום שיוצר בסופו של דבר הוא יתבסס ויתנחל, כך קרה בעיראק, בלוב, בסוריה ובתימן. מבחינתו ליו"ש אין חשיבות גדולה מידי, שכן ישראל והיהודים אינם בראש סדר העדיפויות שלו. ליו"ש יש חשיבות קודם כל בסגירה על ממלכת ירדן מכל הכיוונים, והרי השלבים המוקדמים של דאעש, בהנהגת אבו מוסעב א-זרקאוי הירדני, נולדו בירדן, ומשם נדדו לעיראק הסמוכה.

באשר לרצועת עזה, גם כאן דאעש מתחזק, כאשר ארגונים ג'יהאדיסטים נשבעים לו אמונים, ומצטרפים לשורותיו כמותג. מי שמשגר את הרקטות הבודדות לעבר ישראל אלה פעילי דאעש, שפוגעים בכך בחמאס, משום שישראל מפציצה את מתקניו. גם כאן מעריך דאעש שיגיע היום שבו ישתלט על הרצועה כולה.

ובאשר לערביי ישראל, דאעש מתמזג גם בסביבה שלהם, אם זה באופן ישיר באמצעות מטיפים במסגדים, או בעקיפין באמצעות הרשת. זו הסיבה מדוע צעירים מבוססים מיושבים מבוססים כמו ג'לג'וליה שבמשולש שואפים להגיע לסוריה, ולהצטרף לשורות הארגון. כמו שהארגון רוצה את השטח, כך השטח רוצה את הארגון. **המותג הפך כל כך חזק, שהוא בעצמו כבר מביא להתגייסות המונים.**

מבחינת פלסטינים רבים האופציה הלאומית של אבו מאזן כבר מזמן אינה רלבנטית למציאות הדתית החדשה, ולכן שקרי "אלאקצא בסכנה" תפסו כל כך חזק.

10 מבחינתנו, יש כאן התרחשות פנים ערבית ופנים מוסלמית, שמשנה את החברות האלה מן היסוד, תוך מחיקת גבולות לאומיים וזהות עצמית ישנה. **זו פחות בעיה שלנו**, למרות שזה מטריף מזעם הרבה מאוד ערבים, שדאעש מתעסק איתם ולא עם "היהודים". עד כדי כך שיש לא מעט תיאוריות קונספירציה שדאעש הוא המצאה ישראלית או אמריקאית. ההתמזגות שלו חיה ומתקיימת במקום בו יש מוסלמים ולכן היא אינה תופסת בחברה היהודית שלנו, ולכל היותר בקרב המוסלמים בסביבה החברתית שלנו. אנחנו השוליים של כל ההתרחשויות האדירות האלה. **של העולם המוסלמי שמתמזג עם רוחות הרפאים שלו.**

למרביית הצער, המערב המפציץ בסוריה עדיין לא הבין שההפצצות שלו רק מזינות ומחזקות עוד יותר את הארגון, שמציג את עצמו כמותקף, כמאויס, ולכן זוכה לרמת גיוס גבוהה. עכשיו נודע שברק אובמה מעוניין לשלוח כמה עשרות "יועצים" אמריקנים לאיזור הכורדי של סוריה, לכאורה נגד דאעש. אך מה יועילו כמה עשרות, ומה האסטרטגיה מאחורי זה, אם בכלל? האם האמריקאים מבינים את רמת החלחול הגבוהה של הארגון הזה, ולכן את דרגת מסוכנותו?

נכון לעכשיו – הרוסים אינם פוגעים בדאעש, אסד משתדל שלא לפגוע בו, האמריקנים פועלים עם כוח פגיעה מוגבל, והכורדים לא ינהלו את מלחמות האחרים. כך קורה שדאעש ממשיך להתקדם, תוך שמיד הוא מפעיל את רשת ההטמעות החברתית שלו, לצורכי הגנה וביטחון.

Natures best Camouflages (The "Where's Wall...

החרגול ממשיך לקפץ בין העלים, והטקטיקה שלו ממשיכה לעבוד בהצלחה, בינתיים. ההתמזגות שלו נשענת על חוסר ההבנה של כל האחרים. חוסר ההבנה הוא הצמח ממנו הוא נזון.